

۲۰۱۵/۱۲/۰۹

حمید انوری

امنیت ، طلا است

زمانی میگفتند که " وقت طلا است" و هنوز هم به گمانم چنین است، اما در این مختصر بحث ما روی این مطلب نیست و این بحث را میگذاریم به کدام زمان دیگر و شرایط دیگر، ولی و اما و مگر، در شرایط کنونی کشور جنگ زده و طالب رسیده ما، در این اوضاع و احوال درهم و برهم و پیچیده و انجر و بنجر افغانستان که هیچ روز ای نیست خون سرخ افغان بر زمین سیه نریزد، باید در یک کلام گفت و پذیرفت که " امنیت، طلا است"، چه اگر وقت داشته باشی و امنیت نه، پس اگر هم با هزار و یک خواری و محنت و تلاش و عرق جبین و آبله دست و ترکیدگی پا و...، دو قران ای بدست آری که فقط می شود پول یک قرص نان برای چهار نفر بیوه و یتیم و یتیم و معیوب و...، واقعاً هم "امنیت" حکم طلا دارد، مگر امنیت طور نیست و شرایط را به گونه ای آورده اند که با همان یک قرص نان جوین هم، به گمان است (آنجا که "منزل" است، رسی یا نرسی)!!!

در سرزمین بلا رسیده ما با درد و دریغ اوضاع و احوال چنان است که امنیت هیچ هموطنی در هیچ گوشه از وطن حتی یک فیصد هم تأمین نیست، اینجا انتحاری مرگ می آفریند و آنجا انفجاری، در این گوشه جنایتکاران قرن خواهر و برادر مظلوم و بی گناه و بی دفاع ما را از بس های مسافر بری پیاده کرده سر از تن های نازنین شان جدا می سازند و در آن گوشه دیگر خواهرک مظلوم و معصوم دیگر ما را سنگسار میکنند و یک مشت افراد شرور، دزد، قمارباز و جنایت گستری که تشنه خون اند، چنان با شوق و ذوق تمام سنگ شقاوت و رذالت خود را بر تن نحیف و بی پناه خواهر ای ریختن میگیرند و آنرا که خدا جان داده، جانش میگیرند و نام خود را ملا و مولوی و چلی و طالب و در یک کلمه "مسلمان" میگذارند و بالاتر از آن نماینده خدا در روی زمین!!! این است یک گوشه ای از پدیده ای بنام "امنیت" در سرزمین سوخته ما که حتی نمی شود با مایکروسکوب آنرا دید و چنان است که میتوان گفت در شرایط امروزی کشور برباد رفته ما، امنیت حکم طلا دارد و امنیت، طلا است.

با این مقدمه مختصر میرسیم به اصل مطلب و آن اینکه جناب " محمد اشرف غنی" رئیس جمهور افغانستان طی ملاقات ای با "انگلا مرکل" صدراعظم آلمان با خاطر آسوده، شیرین سخنی نموده و فرموده اند که:

" ... شهروندان کشورش باید درک کنند که سرکها در آلمان طلا فرش نیستند."

قبول میکنیم که این گل گفتن های جناب " اشرف غنی" خطاب به هموطنانش از روی دل سوزی بوده است تا آنان را از ترک کشور شان منصرف سازد و جلو تحقیر و توهین و بد رفتاری های مکرر و قتل و کشتار و

غرق شدن ها و تیرباران شدن ها و هزار و یک مصیبت دیگر شانرا بگیرد و افغانستان هم از طبقه جوان و چشم و چراغ مملکت تهی نشود و...

اما آن جناب از یک حقیقت مسلم و عریان، دانسته یا نادانسته چشم پوشی کرده و بدین گونه در حق هموطنان خود سخت جفا نموده است.

جناب " محمد اشرف غنی " نیک آگاه هستند و خوب میدانند که فرار هموطنان ما از کشور شان، به خصوص طبقه جوان مملکت در نخستین قدم مستقیماً مربوط می شود به نبود کامل امنیت و در قدم دوم بیکاری، مگر این فرار از کشور و مهاجرت های اجباری از سرزمین آبائی به هیچ وجه در جستجوی " طلا " برآمدن نیست، چه اگر وسائل معیشت ساده و شرایط یک زندگی شرافتمند و حتی بخور و نمیر هم برای مردم مهیا ساخته شود، امنیت جان و مال مردم حتی بصورت نسبی هم تأمین گردد، هیچ کس و هرگز حاضر به ترک کشور خود و به جان خریدن هزار و یک خطر و پذیرفتن مرگ جگر گوشه های خود نخواهد شد.

بی جاه نخواهد بود به خاطر مبارک رئیس جمهور کشور داده شود که خواهرک مظلوم و بی گناه ما، زنده یاد "فرخنده شهید" در چهار قدمی قصر ریاست جمهوری و در روز روشن و در موجودیت نیروهای امنیتی و پولیس، زیر ضربات مشت و لگد و سنگ و چوب، وحشیانه و بصورت بسیار فجیع به قتل رسید و جسد خون آلود و شقه شقه آن مظلوم به آتش کشیده شد. در آن زمان از سنگ صدا برآمد و از نیروهای امنیتی و پولیس هرگز نه

این فقط یک نمونه کوچک از تأمین امنیت هموطنان ما در پایتخت و در مرکز شهر و در چهار قدمی قصر ریاست جمهوری و دو قدمی قرارگاه پولیس بود، از سر بردن ها، سنگسار ها، دُرّه زدن ها و گوش و بینی بردن ها و تجاوزات جنسی اگر خدمت تان تذکر داده شود، با هزاران درد و دریغ که مثنوی هفتاد من کاغذ خواهد شد.

ده ها هزار هموطن ما که با هزار و یک خواری و رنج و مشقت و به حراج گذاشتن تمام هست و بود خود، حاضر به ترک زادگاه خود گردیده و با یک قمار نهایت خطرناک، آخرین تلاش شانرا جهت نجات دادن زندگی خود و فرزندان شان انجام داده و راهی کشور های غربی گردیده اند، هیچ کدام، بلی جناب رئیس جمهور، هیچ کدام در جستجوی " طلا " کشور خود را ترک نکرده اند.

اگر امنیت مردم تأمین می بود و شرایط کار شرافتمند برای هموطنان مهیا میگرددید و فساد سالاری بیداد نمی کرد، مردم افغانستان هرگز و هرگز، حتی اگر سرک های آلمان هم از طلا می بود، حاضر به ترک میهن نمی شدند و چه خوش گفته اند: " هر چاته خپل وطن کشمیر دی " .

البته اگر بگذارند!!!

و اما آنچه خانم "مرکل" در مورد " ایجاد مناطق امن در داخل افغانستان " و اخراج پناهندگان افغان از آلمان فرموده اند، اگر ضرورت اقتد، جدا خواهیم نوشت.

اما خدمت رئیس جمهور، جمهوری اسلامی افغانستان باید عرض کرد که:

" یا سخن دانسته گوی ای مرد دانا، یا خموش "

